

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

Oversettelse .

**Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken
Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning og gjen-
nomførelse av gjensidig administrativ bistand med hensyn
til skatter av inntekt.**

KAPITTEL I

OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikkel 1.

De personer som overenskomsten gjelder.

Denne overenskomst får anvendelse på de personer som er definert i artikkel 3 nedenfor og som er bosatt i den ene eller den andre, eller i begge de Kontraherende Stater.

Artikkel 2.

De skatter som overenskomsten gjelder.

(1) Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt som utskrives av hver av de Kontraherende Stater eller deres kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

(2) Som skatter av inntekt anses skatter som utskrives på den samlede inntekt eller på deler av inntekten, herunder skatter av det samlede lønnsbeløp utbetalt av foretagender.

(3) De gjeldende skatter som denne overenskomst skal omfatte er:

1. for så vidt angår Elfenbenskysten:
 - (a) skatten av inntekt ved industriell og kommersiell virksomhet samt jordbruksvirksomhet;
 - (b) skatten av inntekt ved ikke-kommersiell virksomhet;
 - (c) skatten av lønnsutbetalinger og gasjer, samt arbeidsgiveravgiften;
 - (d) skatten av inntekt av rørlig kapital;
 - (e) den alminnelige inntektsskatt.
2. for så vidt angår Norge:
 - (a) inntektsskatt til stat og kommuner;
 - (b) særskatten til utviklingshjelp;
 - (c) avgiften til staten på honorarer til utenlandske kunstnere m. v.
 - (d) sjømannsskatten.

(4) Denne overenskomst gjelder også fremtidige skatter av samme eller lignende art som kommer i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter.

(5) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil i god tid gi hverandre underretning om de endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

KAPITTEL II

DEFINISJONER

Artikkel 3.

Alminnelige definisjoner.

(1) Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

1. «Elfenbenskysten» betyr Republikken Elfenbenskystens territorier;

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg. og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

2. «Norge» anvendt i geografisk betydning betyr Kongeriket Norge såvel som det område som grenser til Norges sjøterritorium og hvor Norge overensstemmende med sin nasjonale lovgivning og folkeretten kan utøve sine suverene rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard (Spitsbergen), Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa;
3. «en Kontraherende Stat» og «den annen Kontraherende Stat» betyr Elfenbenskysten eller Norge, slik som det fremgår av sammenhengen;
4. «person» omfatter fysiske personer og juridiske personer, såvel som enhver annen sammenslutning;
5. «juridisk person» betyr enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
6. «foretagende i en Kontraherende Stat» og «foretagende i den annen Kontraherende Stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat, og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;
7. «statsborger» betyr enhver fysisk person som er borger av en Kontraherende Stat og enhver juridisk person, ethvert interessentskap eller enhver sammenslutning som er stiftet i henhold til gjeldende lov i en Kontraherende Stat;
8. «kompetente myndigheter» betyr:
 - a) for så vidt angår Elfenbenskysten, Økonomi- og finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - b) for så vidt angår Norge, Finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.

(2) Ved en Kontraherende Stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av den nevnte stats lovgivning om de skatter som går inn under overenskomsten, hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen.

Artikkel 4.

Skattemessig bopel.

(1) I denne overenskomst forstås med uttrykket «person bosatt i en Kontraherende Stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunn av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet liknende kriterium.

(2) Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt (1) ovenfor anses som bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

1. Han skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat, hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressen);
2. hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold;

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg. og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

3. hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvorav han er statsborger;
4. hvis han er statsborger av begge de Kontraherende Stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

(3) Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt (1) er hjemmehørende i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for hjemmehørende i den Kontraherende Stat hvor setet for dens virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5.

Fast driftssted.

(1) Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

(2) Uttrykket «fast driftssted» skal særlig omfatte:

1. et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
2. en filial;
3. et kontor;
4. en fabrikk;
5. en butikk;
6. et verksted;
7. et bergverk, stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utnyttes;
8. sted for bygnings- eller monteringsarbeid;
9. en fast forretningsinnretning som brukes til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
10. et pakkhus, som tilhører foretagendet, hvor varer holdes i opplag i lagrings-, utstillings- eller utleveringsøyemed;
11. en fast forretningsinnretning som brukes til innkjøp av varer eller til å skaffe informasjon når foretagendets virksomhet går ut på dette;
12. en fast forretningsinnretning som brukes i reklameøyemed.

(3) «Fast driftssted» foreligger ikke når:

1. varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
2. en fast forretningsinnretning brukes for foretagendet utelukkende til meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller liknende virksomhet av forberedende karakter.

(4) En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med unntagelse av en uavhengig representant slik som omhandlet i punkt (5) nedenfor — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat. Det forutsettes at vedkommende er utstyrt med fullmakter som vanligvis brukes der og som gir ham anledning til å slutte kontrakter i foretagendets navn.

En person som især anses å ha slike fullmakter, er en representant som i førstnevnte stat vanligvis disponerer et lager av produkter eller varer som tilhører foretagendet, og ved hjelp av hvilke han regelmessig effektuerer bestillinger som han har mottatt for foretagendets regning.

(5) Et forsikringsforetagende i en av de Kontraherende Stater anses å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat fra og med det øyeblikk foretagendet gjennom en representant, som ikke faller inn

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

under den i punkt (6) nedenfor omhandlede personkategori, innkrever premier på vedkommende stats territorium, eller forsikrer risikoer på dette territorium.

(6) Et foretagende i en Kontraherende Stat skal ikke anses å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det der utøver kommersiell virksomhet gjennom en megler, generalagent eller en annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin vanlige virksomhet. Såfremt imidlertid mellommannen, hvis medvirkning benyttes, disponerer over et varelager i kommisjon, fra hvilket varene selges eller leveres, anses fast driftssted å foreligge for foretagedet.

(7) Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som der avslutter forretninger, det være seg gjennom et fast driftssted eller ikke, medfører i og for seg ikke at et av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III

SKATTLEGGING AV INNTEKTER

Artikkel 6.

Inntekt av fast eiendom.

(1) Inntekt av fast eiendom, herunder inntekt av jordbruks- og skogbrukseiendommer, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

(2)

1. Med forbehold for bestemmelsene i underavsnitt 2 nedenfor, skal uttrykket «fast eiendom» defineres i samsvar med lovgivningen i den Kontraherende Stat hvor vedkommende eiendom ligger.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksretten til fast eiendom, og retten til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelsen av, eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skip og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.

(3) Bestemmelsen i punkt (1) ovenfor får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie eller bortforpaktning såvel som ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

(4) Bestemmelsene i punkt (1) og (3) ovenfor får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den tilhører et foretagende og når den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7.

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet.

(1) Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en Kontraherende Stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagedet utøver sin virksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagedet utøver sin virksomhet på slik måte, kan foretagedets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg. og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

(2) Når et foretagende i en Kontraherende Stat utøver virksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, vil den annen stat kunne skattlegge den fortjeneste ved industri-, grube-, forretnings- eller finansiell virksomhet som kan tilskrives driftsstedet, herunder eventuell fortjeneste eller annen vinning som indirekte måtte være blitt trukket ut av driftsstedet, eller blitt tildelt eller innrømmet tredjemann, det være seg enten gjennom høyere innkjøpspriser eller lavere utsalgspriser, eller på en hvilken som helst annen måte. En forholdsmessig andel av foretagendets generalomkostninger skal innrømmes til fradrag ved beregningen av den fortjeneste som henføres til de forskjellige faste driftssteder, idet fordelingen skjer på grunnlag av omsetningen ved de forskjellige driftssteder.

(3) Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Denne bestemmelse kan ikke tolkes således at den er til hinder for at en Kontraherende Stat ved beregningen av den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted når dette ligger i denne stat, tar med inntekt som skriver seg fra aksjer, fordringer, rettigheter eller annen eiendom som reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som drives gjennom det faste driftssted.

(4) Uttrykket «fortjeneste» i denne artikkel omfatter inntekter som oppbæres av en parthaver ved deltagelse i et interessentskap.

Artikkel 8.

Skipsfart og luftfart.

(1) Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

(2) Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart som oppbæres av slike foretagender ved deltagelse i en «pool», et felles foretagende eller et internasjonalt organ for slik drift, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

(3) Når det gjelder den fortjeneste som oppbæres, på den ene side av det norske, danske og svenske luftfartskonsortium SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM (SAS) og på den annen side av det multinasjonale selskap AIR-AFRIQUE, skal bestemmelsene i punkt (1) og (2) ovenfor bare få anvendelse for den andel som tilfaller den norske deltager i konsortiet SAS, DET NORSKE LUFTFARTSSEL-SKAP A/S, og på den annen side den andel som tilfaller Elfenbenskystens deltager i selskapet AIR-AFRIQUE, staten Elfenbenskysten.

Artikkel 9.

Foretagender med fast tilknytning til hverandre.

I tilfelle hvor

1. et foretagende i en Kontraherende Stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller hvor

2. samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en Kontraherende Stat og et foretagende i den annen Kontraherende Stat,

skal følgende gjelde:

Hvis det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt ett av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

Artikkel 10.

Dividender.

(1) Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den annen stat.

(2) Slike dividender kan imidlertid også skattlegges ved tilbakeholdelse av kildeskatt i den Kontraherende Stat hvor selskapet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men den skattesats som således anvendes må ikke overstige 15 pst. av dividendenes bruttobeløp.

Dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår det overskudd hvorav dividendene utdeles.

(3) Uttrykket «dividender» betyr avkastning av aksjer, gevinstandelsbevis, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer såvel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den Kontraherende Stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

(4) Bestemmelsen i punkt (1) ovenfor gjelder ikke når mottageren av dividendene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, og de aksjer hvorav dividendene utdeles, reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

Artikkel 11.

Renter.

(1) Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat kan skattlegges i den sistnevnte stat.

(2) Slike renter kan imidlertid skattlegges ved tilbakeholdelse av kildeskatt i den Kontraherende Stat hvor de skriver seg fra, og i henhold til lovgivningen i denne Stat, men den skattesats som således anvendes må ikke overstige 16 pst. av rentenes bruttobeløp.

(3) Uttrykket «renter» betyr inntekt av statsobligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke, eller om de innebærer rett til andel i gevinst, andeler i andels- og kommandittselskaper og fordringer av enhver art; såvel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra kan sidestilles med inntekt av utlånt kapital.

(4) Bestemmelsen i punkt (1) gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat hvor rentene skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsen i artikkel 7 anvendelse.

(5) Renter skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Hvis den person som betaler rentene – uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat – opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal rentene anses for å skrive seg fra denne Kontraherende Stat, når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder rentene.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

(6) Når det betalte rentebeløp på grunnlag av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for – overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingen vedbli å være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikkel 12.

Royalty.

(1) Royalty som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i sistnevnte stat. Royalty som imidlertid er betalt for bruk av fast eiendom eller for utnyttelse av bergverk, stenbrudd eller andre naturforekomster, kan bare skattlegges i den av de Kontraherende Stater hvor disse eiendommer, bergverk, stenbrudd eller andre naturforekomster ligger.

(2) Royalty som omhandlet i punkt (1) første punktum kan imidlertid også skattlegges ved tilbakeholdelse av kildeskatt i den Kontraherende Stat hvor den skriver seg fra, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skattesats som således anvendes må ikke overstige 16 pst. av royaltyens bruttobeløp.

(3) Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr enhver form for godtgjørelse som betales for bruk av eller retten til bruk av opphavsretten til et litterært, kunstnerisk eller vitenskapelig verk, herunder kinematografiske filmer og fjernsynsfilmer, en patentrettighet, et fabrikk- eller varemerke, en tegning eller modell, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, godtgjørelse for bruk av landbruksmessig, industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr som ikke utgjør del av noen fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og for opplysninger om landbruksmessige, industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer, såvel som vederlag for forskning av økonomisk eller teknisk art.

(4) Bestemmelsene i punkt (1) gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat hvor royaltyen skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom det faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

(5) Royalty skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis den person som betaler royalty – uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat – opprettholder et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal slik royalty anses for å skrive seg fra denne Kontraherende Stat når forpliktelsen til å betale royalty er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder nevnte royalty.

(6) Når det betalte royalty-beløp – på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for – overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingen vedbli å være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomstens øvrige bestemmelser.

Artikkel 13.

Formuesgevinst.

(1) Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt (2), kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.

(2) Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Dette gjelder også løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagedet) eller av fast innretning som nevnt.

(3) Uansett bestemmelsene i punkt (2), skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøyer drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat som etter reglene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelse av slik virksomhet.

(4) Gevinst ved avhendelse av enhver annen eiendom enn omhandlet i punkt (1), (2) og (3), skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14.

Fritt yrke.

(1) Inntekt som en person bosatt i en Kontraherende Stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid skattlegges i den annen Kontraherende Stat i følgende tilfelle:

1. hvis vedkommende i den annen Kontraherende Stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av hans virksomhet, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives denne faste innretning; eller
2. hvis vedkommende utøver sin virksomhet i den annen Kontraherende Stat i et eller flere tidsrom – herunder innbefattet normale arbeidsavbrytelser – som tilsammen overstiger 183 dager i løpet av kalenderåret.

(2) Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, undervisningsmessig eller pedagogisk art – så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15.

Lønnsinntekter.

(1) Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19, skal lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelsen som skriver seg fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

(2) Uansett bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel, kan godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Kontraherende Stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

1. mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom, herunder innbefattet normale arbeidsavbrytelser, som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende kalenderår; og
2. godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat; og
3. godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.

(3) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) i denne artikkel får anvendelse på godtgjørelse som utbetales av en av de Kontraherende Stater eller en av dens kommunale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat som vederlag for utført arbeid.

Når imidlertid slik godtgjørelse ikke er undergitt beskatning i den stat hvor mottakeren er bosatt, forbeholdes beskatningen den stat som utreder betalingen.

(4) Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i –

1. et skip i internasjonal fart skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete;
2. et luftfartøy i internasjonal fart og i et luftfartøy som drives av konsortiet SCANDINAVIAN AIRLINE SYSTEM (SAS) eller av det multinasjonale AIR-AFRIQUE omhandlet i artikkel 8, punkt (3) bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den som mottar den nevnte godtgjørelse er bosatt.

Artikkel 16.

Styregodtgjørelse.

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 17.

Opptredende kunstnere og idrettsmenn.

(1) Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som f. eks. skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn og musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn erverver ved personlig virksomhet i denne egenskap, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

(2) Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, gjelder den regel som er fastsatt i punkt (1) i denne artikkel, likeledes inntekt som erverves av personer som driver eller arrangerer slik virksomhet som der er omhandlet.

(3) Bestemmelsene i punkt (1) og (2) gjelder ikke inntekt av virksomhet utøvet i en Kontraherende Stat av institusjoner uten ervervs-messig formål som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat eller av medlemmer av deres personale, med mindre de sistnevnte opptrer for egen regning.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

Artikkel 18.

Pensjoner.

Pensjoner og annen lignende godtgjørelse som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat som vederlag for tidligere lønnsarbeid, skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 19.

Studenter.

En student eller en praktikant fra en av de to Kontraherende Stater, som oppholder seg i den annen Kontraherende Stat utelukkende for å drive sine studier eller for å få opplæring der, kan ikke ilegges skatt i denne annen stat av pengebeløp som han mottar fra kilder utenfor denne stat, til bestridelse av utgifter til underhold, studier eller opplæring.

Artikkel 20.

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet.

Inntekter som tilfaller en person bosatt i en Kontraherende Stat og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre de skriver seg fra virksomhet knyttet til et fast driftssted eller en fast innretning i den annen Kontraherende Stat.

KAPITTEL IV

BESTEMMELSER TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

Artikkel 21.

Fordelingsmetode.

(1) For så vidt angår personer bosatt i Norge, unngås dobbeltbeskatning på følgende måte:

1. inntekt som skriver seg fra Elfenbenskysten – bortsett fra inntekt som er omhandlet i underavsnitt 2 nedenfor – og som kan skattlegges i denne stat i henhold til foranstående artikler, skal være unntatt fra norsk skatt. Denne fritakelse begrenser ikke Norges rett til ved fastsettelsen av skattesatsen og de norske sosialtrygdavgifter å medregne inntekt som således blir unntatt;
2. skatt som er oppkrevet i Elfenbenskysten i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst, skal godskrives mot skatt som Norge pålegger de følgende inntekter:
 - a) dividender som omhandlet i artikkel 10;
 - b) renter som omhandlet i artikkel 11;
 - c) royalty som omhandlet i artikkel 12.
3. når det gjelder det fradrag som er omhandlet i punkt (1) underavsnitt 2 a) ovenfor, og så lenge som dividendene er fritatt for eller pålagt en sats som er lavere enn den sats som er omhandlet i artikkel 10, punkt (2), med sikte på å fremme Elfenbenskystens økonomiske utvikling, skal det ivorianske skattebeløp som blir å godskrive være 15 % av nevnte dividenders bruttobeløp;
4. når det gjelder det fradrag som er omhandlet i punkt (1), underavsnitt 2 b) ovenfor, og så lenge som rentene er fritatt for eller pålagt en sats som er lavere enn den sats som er omhandlet i artikkel 11, punkt (2), med sikte på å fremme Elfenbenskystens økonomiske utvikling, skal det ivorianske skattebeløp som blir å godskrive være 16 % av nevnte renters bruttobeløp.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg. og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

(2) For så vidt angår personer bosatt i Elfenbenskysten, unngås dobbeltbeskatning på følgende måte:

Elfenbenskystens skattemyndigheter kan ikke medregne i skattegrunnlaget inntekter som utelukkende er skattbare i den annen kontraherende Stat i henhold til denne overenskomst; dette gjelder imidlertid ikke den kildeskatt som omhandles i artiklene 10 punkt (2), 11 punkt (2) og 12 punkt (2) ovenfor.

Elfenbenskysten forbeholder seg for øvrig retten til å beregne skatt på inntekt, når den kan oppkreves, etter en sats som svarer til den samlede skattbare inntekt, i henhold til landets egen lovgivning under hensyntagen til den skattepliktiges situasjon og familieforpliktelser.

KAPITTEL V

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikkel 22.

Ikke-diskriminering.

(1) Statsborgere av en Kontraherende Stat skal i den annen Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som den annen stats borgere er, eller måtte bli, pålagt under samme forhold.

(2) Beskatningen av fast eiendom, et fast driftssted eller en fast innretning som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne stat som utøver den samme virksomhet.

Især ved beregningen av inntekt som skriver seg fra fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal det innrømmes fradrag for utgifter pådratt i anledning av driften og vedlikeholdet av eiendommen etter de samme regler som gjelder for personer bosatt i den annen stat. Renter av gjeld som er pådratt for de samme formål skal likeledes innrømmes fratrukket etter de samme regler.

(3) Foretagender i en Kontraherende Stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som er annerledes eller mer tyngende enn den som liknende foretagender i den førstnevnte stat er, eller måtte bli, undergitt.

Artikkel 23.

Fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler.

(1) Når en person bosatt i en Kontraherende Stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge Kontraherende Stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre, en beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt. Dette kan skje uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters nasjonale lovgivning.

(2) Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg. og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

(3) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten.

(4) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som nevnt i de foranstående punkter og om ethvert annet formål som er omhandlet i denne overenskomst.

Artikkel 24.

Utveksling av opplysninger.

(1) De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst. Alle opplysninger som utveksles på denne måte, skal behandles som hemmelige og ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter med taushetsplikt enn de som er ansvarlige for fastsettelsen eller innkrevningen av skattebeløp som denne overenskomst gjelder eller behandler protester og klagemål forbundet hermed, samt dømmende myndigheter.

(2) Bestemmelsene i punkt (1) ovenfor skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en Kontraherende Stat forpliktelse til:

1. å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
2. å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
3. å gi opplysninger som ville åpenbare en kommersiell, industriell eller yrkesmessig hemmelighet eller en forretningsmetode eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 25.

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn.

(1) Intet av det som er fastsatt i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

(2) For så vidt inntekt ikke er undergitt beskatning i mottagerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

(3) I relasjon til denne overenskomst anses medlemmer av en diplomatisk eller konsulær representasjon for en Kontraherende Stat som er stasjonert i den annen Kontraherende Stat eller i en tredje stat og er statsborgere av senderstaten for å være bosatt i denne stat, forutsatt at de der er undergitt de samme forpliktelser med hensyn til skatter av inntekt som personer bosatt i denne stat.

(4) Nærværende overenskomst gjelder ikke internasjonale organisasjoner, deres organer eller deres tjenestemenn og heller ikke personer som er medlemmer av en diplomatisk eller konsulær representasjon for en tredje stat, når disse befinner seg på en Kontraherende Stats område og hverken i den ene eller den annen Kontraherende Stat anses for å være bosatt når det gjelder skatter av inntekt.

Overenskomst mellom Norge og Elfenbenskysten til unngåelse av dobbeltbeskatning Vedlegg.
og gjennomførelse av gjensidig administrativ bistand m.h.t. skatter av inntekt.

Artikkel 26.

Territorial utvidelse.

(1) Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte enhver del av Norges territorium som uttrykkelig er unntatt fra overenskomstens anvendelsesområde i henhold til bestemmelsen i artikkel 3, punkt (1), 2 og hvor det utskrives skatter som har samme karakter som dem som denne overenskomst gjelder. En slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder innbefattet bestemmelser om opphør, som måtte bli avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei eller ved annen fremgangsmåte som tilsvarende deres konstitusjonelle praksis.

(2) Med mindre noe annet blir avtalt mellom de Kontraherende Stater i tilfelle av at overenskomsten blir oppsagt i medhold av artikkel 28, opphører den å ha virkning etter bestemmelsene i den nevnte artikkel for ethvert område som den måtte være utvidet til å omfatte i henhold til nærværende artikkel.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 27.

Ikrafttredelse.

(1) Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles snarest mulig i Abidjan.

(2) Denne overenskomst skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og får anvendelse på inntekt oppebåret i ethvert inntektsår som begynner den 1. januar 1975 eller senere.

Artikkel 28.

Opphør.

Denne overenskomst er inngått for ubegrenset tid. Hver av de Kontraherende Stater kan imidlertid innen 30. juni i hvert kalenderår regnet fra og med det tredje år etter ratifikasjonen, skriftlig og på diplomatisk vei, si den opp overfor den annen Kontraherende Stat. I tilfelle av oppsigelse før 1. juli i et slikt år, skal overenskomsten siste gang få anvendelse på:

1. kildeskatt av inntekt som er pålagt eller forfaller til betaling senest 31. desember i oppsigelsesåret;
2. andre skatter av inntekt som utlignes på grunnlag av inntektsår som avsluttes senest den 31. desember i det samme år.

Denne overenskomst er utferdiget i to eksemplarer på fransk, idet begge tekster har samme gyldighet.

Til bevitnelse herav undertegner de to regjeringers representanter denne overenskomst.

Utferdiget i Abidjan, 15. februar 1978

For Kongeriket Norge

For Republikken Elfenbenskysten

Monrad Helle

Siméon Ake